

Kvíčala a Cvrčala - Eclipse

Už pár dní to všechno zblízka pozorovali. Posedávali na větvích borovic nad stany s čísly 3, 4 a 7, klátili nožkami a cinkali lžičkami, ale nic. Nikdo si jich nevšiml. Jestlipak, napadlo je, nás tyhle děti ještě můžou vůbec vidět. Jestlipak věří na zemi Fantazie, ze které jsme oba dva, Kvíčala i Cvrčala, přišli. Dumali si tak, a občas se bavili tím, že házeli po dětech borovicové šišky a pak se honem schovali za jehličí. No a pak zaslechli otázku jednoho z vás: *"Loupáku, ten Kvíčala a Cvrčala existují, nebo sis to vymyslel?"* Já si myslím, že nic takového jsem si ani vymyslet nemohl. Zažil jsem toho s nimi už tolik, že nemůže jít o žádný výmysl. A kolik stop nám jenom tady okolo tábora a v našich myslích po nich zbylo. Ale co si myslím já není tak důležité. Kvíčala s Cvrčalou zaslechli vaši otázku, usmáli se pod vousy, zakroutili hlavou, zakouleli šibalsky očima, mrkli na sebe a oběma, aniž bys i co řekli, bylo jasné, že je na obzoru nějaká další kulišárna. Sebrali křídu a vypravili se do lomu za Krávovnu vylepšit nápis Té a Em na skále. Najednou se ozval dusot, jako by se blížilo stádo slonů, ale ne, to jste byli jenom vy a šli jste se podívat na vyrytá písmena. Sotva jste odešli, vzali křídu a už se činili. To se nám povedlo, pochvalovali si, to budete koukat. Ale nic moc se nestalo. Uplynulo pár dní, ale nikdo nepřiběhl a tím, že by viděl něco nového, že by objevil nějakou změnu. Spíš naopak. Opět se objevila otázka *"a jestlipak vůbec ti skřítkové Kvíčala a Cvrčala vůbec existují..."* A tak se rozhodli, že vám ukáží kouslo, které se jmenuje ECLIPSE. Ale to vám toho musím přeci jenom trochu víc vysvětlit. Jednou za spoustu, spoustu let se tady nad Krávovnou objeví zvláštní úkaz. Mystérium. Měsíc se postaví přesně mezi Slunce a Krávovnu a zařídí, že se přes den na chvíli, na krátký okamžik celá Krávovna ponoří do sametové tmy, jako by byla noc. Na obloze se v tu chvíli objeví spousta hvězdiček, padají komety, vždyť je přece taková kraťoučná noc, tak proč ne. Skřítkové mají tuto chvíli moc rádi, je i pro a vzácná. Berou své červené lucerničky a svítí po okolí. Po stromech i po obloze běží odlesk jejich lucerniček. Jste v tu chvíli v jejich zemi Fantazie, všechno je skutečné a zároveň i neskutečné. Je to pohádka? Je to pravda? Je to Fantazie. Protože už budete z Krávovny doma, až přijde ten den zatmění, rozhodli se, že vám trochu poodhrnou závoj tajemství svého kouzla ECLIPSE a ukáží vám už teď, jak svítí jejich červené lucerničky. Až půjdete dnes spát, dobře se dívejte. Na nebe, na stany, na stromy. Třeba se tam jejich lucerničky ukáží. Možná se potom už neobjeví otázky, jestli se jejich kousky, o kterých se píše, skutečně přihodily, jestli existuje jejich země Fantazie. Možná právě kouzlo ECLIPSE vás o tom přesvědčí. A co kdyby přece jenom ke všem čertům ne? Co kdyby vám to jako nestačilo? Můžeme si připomenout, a když se budeme snažit i vyvolat některý jejich velký kousek. Třeba ten, při kterém se ve velkém kruhu u ohně spojí palce a malíčky tak, aby vznikl okolo ohnivého kruhu ještě jeden kruh z rukou a ručiček, zavolá se kouzelné slovo a pak se může přihodit i nějaká ta kouzelná věc. Přemýšleli dlouho, jakou kouzelnou věc by vám mohli ukázat a pak se rozhodli, že vám něco zahrají, když jim tu každý večer taky zpíváte. Zahrají vám svoji oblíbenou písničku. Kdo chce, a bude dobře, dobře poslouchat, ten ji možná i uslyší. Pokud ovšem věří na zemi Fantazie, na zemi své Fantazie. Víte, ale problém je v tom, že už vám nemůžou znovu říct to kouzelné slovo, které se má zavolat, protože vám ho už jednou, sice už docela dávno, ale přece jen, řekli Kvíčala s Cvrčalou. No a tak si budeme muset vzpomenout, jaké slovo to kdysi u ohně se spojenými palci a malíčky bylo...

Loupís
Srpen 1999
Týden před zatměním Slunce